

Mọi bạn đọc truyện ngàn lịch sử Nhà Trần chinh quân Nguyên.

CHO TÔI SỐNG LẠI MỘT NGÀY

Năm K Mão, sau khi tiêu diệt xong triều đình Nam Tống, nhà Nguyên chính thức mở rộng cuộc xâm lăng sang các nước Đai Việt, Chiêm Thành... Lúc bấy giờ mặt trận quân và dân chúng Nam Tống không chịu được sự cai trị của Mông Cổ đã theo đường biển chạy ra nước ngoài xin tỵ nạn. Trong số chạy sang Đai Việt có vài chục ngàn lãnh quân đình như Triệu Trung, Tiêu Đình Long... Họ tận nguyện cần giúp, hòa nhập với thổ dân Đai Việt để lo kế sinh nhai, chờ ngày phục quốc.

Năm Giáp Thân, nhà Nguyên đem 50 vạn quân chia làm hai mặt trận tiến đánh Đai Việt. Đường biển do Thái tử Thoát Hoan chỉ huy đánh vào Lăng Sơn rồi tiến thẳng xuống kinh đô Thăng Long. Thủy quân Mông Cổ thì phát xuất từ Quảng Châu, do Hưu Thoa Toa Đô chỉ huy vượt biển đánh thẳng vào Chiêm Thành, sau đó quay ngược đánh chiếm luôn Quảng Bình, Nghệ An và Thanh Hóa của Đai Việt. Trước tình thế hiểm nguy, vua nhà Trần phải bỏ kinh thành lánh về Hội Đồng. Chiêu Minh Vương Trần Quang Khải và Chiêu Văn Vương Trần Nhật Duật là những vị có trách nhiệm trấn giữ phía nam Đai Việt, mặt mặt của giới chức nhà Trần lúc còn lại, mặt khác cho người kêu gọi mọi thành phần dân chúng ra lính để cứu nước.

Thấy tình thế nguy đó, Triệu Trung, Tiêu Đình Long đã cùng nhau xin yết kiến Chiêu Văn Vương, xin phép được kêu gọi chiêu tập những người Tống đang thất tán sung vào quân đình Đai Việt. Chiêu Văn Vương chấp thuận. Thế là không bao lâu Triệu Trung đã tập hợp được cả nghìn người. Chiêu Văn Vương thân hành đến an ủi khuyên khích họ. Ngài cùng Tiêu Đình Long rồi họp trấn thủ quân, đến với tướng toán họ. Họ tập họp những người Tống tác họ già, ngài hỏi :

- Anh bao nhiêu tuổi rồi?

- Bẩm Ngài Vương, tôi 45 tuổi.

- Liệu anh có còn sức để xông xáo trận chiến tên mũi dáo không? Anh là người nước ngoài mọi việc không ai ép buộc anh. Vì sao anh lại tình nguyện ra lính?

- Bẩm Ngài Vương, với tôi, con cái tôi đều bị giết sạch Mông tàn sát. Tôi còn lại cái thân là do nhờ ngày hôm nay. Tôi muốn trả thù báo ơn giá. Tôi sẵn lòng hy sinh mình.

- Ta sẵn giúp anh hoàn thành nguyện vọng. Chúc anh may mắn!

Đi đến mặt toán khác thấy mặt thiêu niên mặt non choét, Vương hỏi :

- Em bao nhiêu tuổi? Nhà nước tuy cần người nhưng đâu biết quân đình nơi phải đi a nhằng người như em ra mặt trận!

Truyện Ngắn: Cho Tôi Sống Lại Một Ngày

Tác Giả: K2 Ngô Việt Trường

Thứ Năm, 17 Tháng 11 Năm 2011 22:20

- Bỏm Đợi Vọng, con tuy mới 14 nhưng con không còn chờ đợi được nữa. Cha con bỏ giặc Mông giết, mới con bỏ chúng hiếp rồi bắt làm nô lệ. Nhưng anh trai của con đâu đã hi sinh. Con phải trả thù! Cúi xin Đợi Vọng tha u hiếu

CHIÊU VĂN VỌNG TRÊN NHẬT DUẬT lòng con!

- Em là người có chí khí. Ta sẽ giúp em.

Vọng đợi thăm hỏi nhau người khác nữa và biết được rồi thì u trọng hợp tòng nh

th. Qua cuộc tiếp xúc, Chiêu Văn Vọng nhìn xét thấy đám người Tòng này thù hận người Mông rất sâu sắc, không thể đợi rồi chung với giặc Nguyên. Nhân đó, ngài đã nghĩ ra một kế hoạch vờ a nung nấu tình thần quy phục của họ, vờ a họ một đòn sấm sét quy phục vào tâm lý quân Mông. Ngài bí mật cho may một loạt cờ Đợi Tòng kẻ cờ loa loa. Đợi ng thì ngài cũng cho góp nhút và sấm thêm rồi thì áo giáp cùng vũ khí theo kiêu của binh sĩ Tòng. Sau đó, ngài sai đem ra trang bị cho lính người Tòng mới tuy cùng một số dũng sĩ Đợi Việt. Thế là một đội quân Tòng thành hình. Vọng bí mật cho người phao rùm lên là quân Tòng đã đuổi được quân Mông ra khỏi Trung Hoa và đã kéo sang giúp sức quân Đợi Việt. Một số tù binh Mông cũng được giao cho các tòng Tòng pho, mục đích là để chúng thấy sự hiên diện của quân Tòng trên đất nước Đợi Việt. Sau đó nhờ tên tù này loan đi cho ra. Thế là cái tin sốt dẻo người Tòng đã đuổi được quân Mông ra khỏi Trung Hoa không mấy chốc lan truyền trong hàng ngũ quân Nguyên. Chúng đâm ra buồn chán nghi hoặc mất ăn mất ngủ lo lắng không yên.

Tháng tám năm Mậu Dậu thì tiết trời của ta chuyển đổi đột ngột. Ngày ánh mặt trời chiếu gay gắt như mùa hè thiếu đất mát mát. Đợi quân xâm lăng nhà Nguyên quen sống ở xứ lạnh chiu đợi cái nóng này không nể, cứ sinh ra nhiều bệnh tật. Vào thời điểm đó, quân Đợi Việt bắt đầu phản công.

Đã có tin đến đi truyền, khi nghe được quân mang cờ Đợi Tòng xuất hiện một trận, quân Nguyên liền càng hoang mang hoảng sợ. Nhưng chiến sĩ người Tòng đã dồn tất cả hận thù lên mũi dao kiếm, lẫn vào quân Nguyên. Họ reo hò vang dội, chém giết hết sức tàn bạo. Quân Nguyên lập đang bnh họ, lập đang mất m vì thiếu ăn, mất ngủ, thần kinh căng thẳng quá độ, không thể nào chống nổi, đã bị đánh tan tác d dàng. Danh tiếng của Mông Cổ là Toa Đô đóng quân ở Tây Bắc quân Đợi Việt bao vây rồi bắt giết.

Cái chết của Toa Đô đã làm cho quân dân Đợi Việt vô cùng phấn khởi. Thế thì người của đôi bên đã phải bày trò của một. Đợi tòng th, khích lệ binh sĩ, Chiêu Văn Vọng cho một tiệc khao quân trước khi tiến ra Bắc hợp sức với đội quân của Hoàng Đợi Việt Trục Tu. Ngài cũng đặc biệt th riêng cho đội quân người Tòng mới bỏ a tiệc liên hoan chiến thắng và chính ngài làm người khách danh. Đợi tranh thủ thời gian, ngài cho phép quân sĩ vờ ăn vờ nghe ngài hiểu:

- Hỡi các Tòng lãnh, quân sĩ và con dân người Đợi Tòng có một đây! Thế mà như Hoàng Đợi Việt ta thành thất tán: Các người là những con người trung thành với chính quyền của mình nhé! Các người là những kẻ có tinh thần bất khuất, dũng cảm nhé! Vì không muốn đợi

Truyện Ngắn: Cho Tôi Sống Lại Một Ngày

Tác Giả: K2 Ngô Việt Tráng
Thứ Năm, 17 Tháng 11 Năm 2011 22:20

trời chung với kẻ thù, các người đã không chịu cúi đầu, hi sinh tất cả để lấy lại đất nước Đệ Nhất Việt. Những cái Việt vô cùng hân hoan đón nhận những người con người cao quý xứng đáng như các người. Ta muốn cái gì trong trung, dũng, tiết, nghĩa của các người để cứu lấy đất nước, để duy trì mãi với con cháu các người khi sống trên thế giới này. Còn gì cao đẹp hơn? Khi viết những dòng của các người cho kịp mím mím, thân thể các người còn như nhụy, cuộc sống của các người cho đến tận bây giờ, thế mà thế giới này lại có mình lâm nguy, các người không còn suy tính hơn thiệt, hăng hái đầu quân. Các người đã lao vào giặc như những hung thần để làm tan nát như khói của kẻ thù, để cứu lấy tinh thần can đảm phần lớn cho toàn quân toàn dân ta. Ta rất vui sống! Ta rất hài lòng! Để tiếp nối công nghiệp của các người. Ta tin tưởng các người và con cháu sau này mãi mãi xứng đáng là những con dân người mà của nước Đệ Nhất Việt. Họ có biết đâu, ta lấy được hân hạnh giúp đỡ cho các người và những người trong vinh quang khi bóng quân Mông Cổ không còn! Hôm nay tuy vui mừng chỉ nhìn thấy, nhưng ta đừng quên trên chiến trường! Ngày mai chúng ta còn phải bước tiếp quét sạch quân tham tàn! Vậy, các người hãy cùng ta hô khẩu hiệu để nhắc nhở công việc mà chúng ta chưa hoàn tất:

- Sát Thát!
- Sát Thát!
- Sát Thát!

Tiếng hô Sát Thát vang động khắp nơi.

Sau khi hiểu của Chiêu Văn Vương Nguyễn Huệ, tướng Triều Trung xin thay mặt đám quân dân người Triều bày tỏ lòng tri ân:

"Thái Thượng Hoàng Hoàng Đế Đệ Nhất Việt vĩ nhân tu! Vĩ nhân vĩ nhân!"

"Hoàng Đế Đệ Nhất Việt vĩ nhân tu! Vĩ nhân vĩ nhân!"

"Chiêu Văn Đế vĩ nhân thiên tu!"

"Chúng tôi, những con dân nước Triều bày tỏ lòng hân hạnh làm công nhân nước mà nhà tan, phải đem thân lấy lại của sống xứng người. May mắn chúng tôi đến Đệ Nhất Việt, quốc gia đã chiến thắng không lấy. Chúng tôi được quân dân Đệ Nhất Việt đưa bàn tay ái ái đón nhận. Chúng tôi vô cùng tri ân tấm lòng cao cả của dân tộc Đệ Nhất Việt. Chúng tôi hi vọng sẽ được sống quãng đời còn lại trong yên lành với sự che chở của quốc gia chúng Đệ Nhất Việt. Chúng tôi nguyện sẽ đem những tinh hoa chúng tôi học tập được từ những bậc đóng góp hòa nhập với địa phương để cùng nhau xây dựng một xã hội tiến bộ, để đáp lại tình nghĩa của thế giới Đệ Nhất Việt. Nhưng chúng tôi nghĩ cho những chi phí thì kẻ thù đã tìm theo đến nơi. Vĩ nhân quên chiến đấu trong một quân đội oai hùng một thuở, khi đã buông vũ khí, khi lấy bộ quân phục, lòng chúng tôi đau đớn tan nát thế nào không thể dùng lời mà tả được. Những người trong chúng tôi đã phải sát. Những người trong chúng tôi đã phải phát điên. Những người trong chúng tôi đã khóc chảy máu mắt. Chúng tôi nghĩ rằng đó không còn có hại, không ai cho phép mình cầm vũ khí theo đúng nghĩa một quân nhân nữa. Nhưng ông trời có mắt, chính Đế Vương, những bậc cha già cao cả, đã để biết cho chúng tôi một cái hời ngàn vàng. Đế Vương đã cho chúng tôi sống lại một ngày mà ngàn đời chúng tôi không bao giờ quên được! Đó là ngày chúng tôi được chiến đấu với kẻ thù oai hùng của quân đội để cứu Đệ Nhất Việt. Chính lá cờ, chính chiến trường, chính quân phục, chính vũ khí, và chính kẻ thù cũng được của Đệ Nhất Việt đã khiến chúng tôi quên mình mà chiến đấu! Cảm ơn Thế giới Đệ Nhất Việt! Cảm ơn Đế Vương đã cho chúng tôi sống lại một ngày! Một ngày mà chúng tôi không dám mong được, không dám nghĩ tới! Một ngày mà chúng tôi tưởng như chỉ còn có trong mơ! Một ngày mà như một kiếp tái sinh! Chính ngày đó chúng tôi đã rửa sạch những vết máu! Chính vì ngày đó nên phải chiến đấu chúng tôi cũng thà mất mạng! Cảm ơn Thế giới Đệ Nhất Việt! Cảm ơn dân tộc Đệ Nhất Việt! Chúng tôi đã được sống một ngày rất đáng sống! Một ngày! Một ngày! ...

Truyện Ngắn: Cho Tôi Sống Lại Một Ngày

Tác Giả: K2 Ngô Việt Tráng

Thứ Năm, 17 Tháng 11 Năm 2011 22:20

Táng Triáu Trung còn muän nói nhiäu näa nhäng näc mät ông trào ra và giäng ông nghän ngào không cät lên đäc. Lúc đó giäa đám quân nhân cũng đäy lên nhiäu tiäng thän thäc, näc nä xen län nhiäu tiäng hô:

- Cám  n T  quốc Đ i Vi t!
- Cho t i sống l i m t ngày!
- Cám  n Đ i v ng!
- Cho t i sống l i m t ngày!

S  quân nhân còn gi  đ c bình tĩnh th i c  v n tay h  vang r n t ng nh p nh ng câu tri  n n c Đ i Vi t. Sau đó ph n đ ng trong s  đó  m nhau kh c n c n  ...hoặc nh y m a loạn cu ng. Ng i i ta nghe nh ng âm thanh u t ngh n ph t đi t  cu ng h ng nh ng ng i i qu  x c đ ng v i sung s ng hay v i ti c nu i:

- M t ngày ...
-  i bao giờ ta g p l i?
- M t ngày ...
- Bi t bao giờ c  n a!
- Cho t i sống l i m t ngày!
- Ng n đ i nh   n d n t c Đ i Việt!

- ...

*

Chi u V n V ng Tr n Nh t Duật l ng l  nhìn đ m quân nhân g c T ng đ ng kh c c i nh y m a th c loạn v i v  m t hi n h u, bao dung, thông cảm. Ng i bi t h  đ ng sống v i c m gi c c a những k  s p ch t chìm gi a bi n c  b ng th y con tàu c u tinh hi n ra tr c m t. Ng i nh  l i câu ng i đ  n i v i h  "Bi t đ u ta l i đ c h n h  nh  gi p đ  cho các ng i i h i h ng trong vinh quang?". C  th  c i l i n i mang tính x  giao của ng i l i bi n thành niềm tin t ng c a h . V ng c m đ ng t  nh  "C c ng i i c  m t ngày th i ta c ng c  m t ngày!". M t ng i c  v  c i nh ng c ng long lanh ng n l .

Ngô Việt Tráng